

วัฒนธรรมทางการ เมืองของผู้นำกลุ่มเกษตรกรในภาคกลาง

นายสมบัติ ชำรงชัยวงศ์

005213

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

แผนกวิชาการปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2521

POLITICAL CULTURE OF THAI FARMERS IN THE CENTRAL PLAIN

Mr. Sombat Thamrongthanyawong

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Political Science

Department of Government

Graduate School

Chulalongkorn University

1978

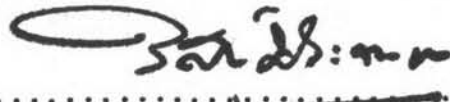
หัวข้อวิทยานิพนธ์ วัฒนธรรมทางการเมืองของผู้นำกลุ่มเกษตรกรในภาคกลาง

โดย นายสมบัติ ช่างชัยวงศ์

แผนกวิชา การปกครอง

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรปริญญาโท

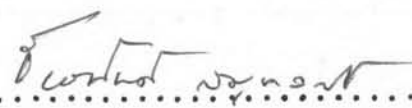

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.วิศิษฐ์ ประจวบเหมาะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิต บุญบงการ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว)

หัวข้อวิทยานิพนธ์ วัฒนธรรมทางการเมืองของผู้นำกลุ่มเกษตรกรในภาคกลาง
ชื่อนิสิต นายสมบัติ ช่างชัยวงศ์
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ชัยอนันต์ สมุทวณิช
แผนกวิชา การปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา พ.ศ. 2521

บทคัดย่อ

นับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 มาจนกระทั่งบัดนี้เป็นเวลานานถึง 46 ปี แต่ประเทศไทยก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จในการปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย ตลอดเวลาที่ยานมามีการปฏิวัติรัฐประหารรวมทั้งสิ้นถึง 13 ครั้ง และในช่วงเวลา 46 ปี ประเทศไทยต้องตกอยู่ภายใต้การปกครองของทหารนานถึง 37 ปี

สาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่เราไม่สามารถพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้เจริญก้าวหน้าได้ก็เพราะการปกครองของเราเป็นประชาธิปไตยแบบตะวันตกเฉพาะรูปแบบเท่านั้น แต่โดยข้อเท็จจริงแล้ว การปกครองของเราเป็นการดัดแปลงวิธีการตามระบอบประชาธิปไตยผสมผสานกับจารีตประเพณีดั้งเดิมของเราซึ่งเน้นหนักไปทางอำนาจนิยม

เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าในการที่จะพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้เจริญก้าวหน้าได้นั้น ปัจจัยสำคัญยิ่งสิ่งหนึ่งก็คือ จะต้องพัฒนาให้ประชาชนมีบุคลิกภาพที่เป็นประชาธิปไตย แต่เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ของเราคือเกษตรกร ซึ่งมีจำนวนถึงร้อยละ 78 ของประชากรทั้งประเทศ นั้นย่อมหมายความว่าหากเราปรารถนาจะพัฒนาบุคลิกภาพของประชาชนส่วนใหญ่ของเราให้มีบุคลิกภาพแบบประชาธิปไตย เพื่อให้การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยดำเนินไปอย่างสัมฤทธิ์ผลนั้น เราก็ต้องพัฒนาบุคลิกภาพของเกษตรกรส่วนใหญ่ให้มีบุคลิกภาพแบบประชาธิปไตยด้วยนั่นเอง

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้กำหนดหัวข้อในการวิจัยในครั้งนี้ว่า "วัฒนธรรมทางการเมือง
ของผู้นำกลุ่มเกษตรกรในภาคกลาง" ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบทัศนคติของผู้นำกลุ่มเกษตรกร
ว่ามีระดับวัฒนธรรมแบบประชาธิปไตยหรือแบบอำนาจนิยม เพื่อจะใช้เป็นประโยชน์ในการ
พิจารณาการพัฒนาการเมืองในระบบประชาธิปไตยของไทยให้เจริญก้าวหน้าตามเป้าหมาย

เหตุที่ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะกรณีของผู้นำกลุ่มเกษตรกรภาคกลางก็เพราะว่าปัจจุบัน
นี้ประเทศไทยมีเกษตรกรถึงร้อยละ 78 ดังกล่าวแล้ว ซึ่งเป็นการเกินกำลังความสามารถ
ที่ผู้วิจัยจะกระทำได้ทั้งหมด และเฉพาะกลุ่มเกษตรกรทั่วประเทศก็มีมากกว่า 3 พันกลุ่ม
ฉะนั้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดขอบเขตการศึกษาเฉพาะกรณีผู้นำกลุ่มเกษตรกรภาคกลาง ซึ่งมี
ทั้งหมด 10 จังหวัด ประกอบด้วยกลุ่มเกษตรกร 316 กลุ่ม การเลือกเฉพาะผู้นำกลุ่มเกษตรกร
มาเป็นประชากรในการศึกษา ก็เพราะว่าสภาพแวดล้อมเป็นอุปสรรคอย่างมากที่จะทำการ
ศึกษาวิจัยกับสมาชิกกลุ่มเกษตรกรทุกคน และอีกประการหนึ่งจากการศึกษาพบว่าผู้นำกลุ่ม
เกษตรกรนั้นเปรียบเสมือนผู้นำท้องถิ่นด้วย และมีผู้นำท้องถิ่น เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน
มากที่ได้รับเลือกเป็นผู้นำกลุ่มเกษตรกร ผู้นำท้องถิ่นเหล่านี้มักมีลักษณะพิเศษที่สามารถชักจูง
โน้มน้าวให้ชาวบ้านปฏิบัติตามแนวความคิดของตนได้ ฉะนั้นการศึกษาวัฒนธรรมทางการเมือง
ของผู้นำกลุ่มเกษตรกรก็อาจจะทำให้สามารถคาดคะเนระดับวัฒนธรรมทางการเมืองของ
เกษตรกรส่วนหนึ่งได้ว่าเป็นแบบประชาธิปไตยหรือแบบอำนาจนิยม

ในการกำหนดประชากรสำหรับการวิจัยนั้นได้แบ่งประชากรออกเป็น 2 กลุ่ม คือ
จากจังหวัดกรุงเทพมหานคร และจากจังหวัดอื่นในภาคกลางอีก 9 จังหวัด ทั้งนี้เพื่อประโยชน์
ในการศึกษาเปรียบเทียบโดยถือปัจจัยค่านิยมสำเนาเป็นตัวแปรอิสระประกอบด้วย

ประชากรที่ทำการวิจัยมีทั้งหมด 304 คน จากเขตจังหวัดกรุงเทพมหานคร 142 คน
ที่เหลือเป็นส่วนที่มาจากจังหวัดอื่น ๆ ในภาคกลางอีก 9 จังหวัด

การวิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ตอนแรกเป็นการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร
ตำราเพื่อศึกษาแนวความคิดทางทฤษฎีของวัฒนธรรมทางการเมือง ตอนที่สองเป็นการวิจัยสนาม

โดยผู้วิจัยได้จัดสร้างแบบสอบถามเพื่อให้ผู้นำกลุ่มเกษตรกรตอบคำถาม และตอนที่สามเป็นการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลสนาม ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมคัดเลือก แปลรหัส นับแจกแจงลงตารางตามวิธีทางสถิติ และแสดงผลการวิเคราะห์เป็นร้อยละพร้อมกับการทดสอบข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระด้วย T-test

การวิจัยปรากฏผลดังนี้คือ .-

1. ผู้นำกลุ่มเกษตรกรภาคกลางมีระดับวัฒนธรรมทางการ เมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับกลางค่อนข้างสูง
2. ผู้นำกลุ่มเกษตรกรภาคกลางมีระดับวัฒนธรรมทางการ เมืองแบบอำนาจนิยมอยู่ในระดับกลางค่อนข้างสูง
3. ระดับวัฒนธรรมทางการ เมืองแบบประชาธิปไตยของผู้นำกลุ่มเกษตรกรที่อยู่ในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานครกับ เขตต่างจังหวัดไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คืออยู่ในระดับกลางค่อนข้างสูง
4. ระดับวัฒนธรรมทางการ เมืองแบบประชาธิปไตยของผู้นำกลุ่มเกษตรกรที่อยู่ในเขตชุมชนกับนอกเขตชุมชนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คืออยู่ในระดับกลางค่อนข้างสูง
5. ระดับวัฒนธรรมทางการ เมืองแบบประชาธิปไตยของผู้นำกลุ่มเกษตรกรที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี กับผู้ที่มีอายุสูงกว่า 35 ปี ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คืออยู่ในระดับกลางค่อนข้างสูง
6. ระดับวัฒนธรรมทางการ เมืองแบบอำนาจนิยมของผู้นำกลุ่มเกษตรกรที่มีการศึกษาต่ำกว่าชั้น ป.7 กับสูงกว่าชั้น ป.7 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือผู้นำกลุ่มเกษตรกรที่มีการศึกษาต่ำกว่าชั้น ป.7 มีระดับวัฒนธรรมทางการ เมืองแบบอำนาจนิยมสูงกว่าผู้นำกลุ่มเกษตรกรที่มีการศึกษาสูงกว่าชั้น ป.7

7. ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบอำนาจนิยมของผู้นำกลุ่มเกษตรกรที่มีตำแหน่งทางราชการด้วยกับผู้ที่ไม่มีตำแหน่งทางราชการมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือผู้นำกลุ่มเกษตรกรที่มีตำแหน่งทางราชการด้วย มีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบอำนาจนิยมสูงกว่าผู้นำกลุ่มเกษตรกรที่ไม่มีตำแหน่งทางราชการด้วย
8. ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของผู้นำกลุ่มเกษตรกรที่ดำรงตำแหน่งในกลุ่มมากกว่า 1 ปีขึ้นไป กับผู้ดำรงตำแหน่งในกลุ่มต่ำกว่า 1 ปีไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คืออยู่ในระดับกลางค่อนข้างสูง

ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า ผู้นำกลุ่มเกษตรกรมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบผสมระหว่างอิสระนิยมกับอำนาจนิยม ดังนั้นอาจสรุปได้ว่าในการพัฒนาระบบประชาธิปไตยนั้น จะต้องดำเนินการเพื่อลดลักษณะอำนาจนิยมให้ทยอยลง และส่งเสริมให้มีลักษณะประชาธิปไตยให้มากยิ่งขึ้นโดยกระบวนการหล่อหลอมทางสังคม (Socialization Process)

Thesis Title Political Culture of Thai Farmers' ^{Leaders} in The Central Plain
Name Mr. Sombat Thamrongthanyawong
Thesis Asvisor Associate Professor Dr. Chai-Anan Samudavanija
Department Government.
Academic Year 1978

ABSTRACT

Forty six years have passed since B.E. 2475, from the time Thailand switched over from an absolute monarchy to a constitutional monarchy. Yet the process of a democratic set-up under the constitutional monarchy, is far from completion. During these forty six years there were thirteen revolutions with change of governments and all in all, the military has ruled Thailand for thirty seven years.

The important reason for this situation is the fact that the way of democratic rule in the western form in Thailand, is only skindeep, applied only to the externalities. In actual situation, thai democracy has background which favors heirarchical set-up with a strong-man rule.

In order to bring about the true flowering of democracy, the most important basic factor is to conscientise the citizens of the country about the basic characters of democracy. The majority of Thai citizens are farmers. They make seventy eight percent of the population. Hence in order to make Thailand a true democracy, we have to inculcate the vast farming population of Thailand in to the basic characters of democracy.

Hence this paper has the title: "Political culture of Thai Farmers in The Central Plain". This is in order to find out whether the farmer-leaders have a grasp of democratic culture or whether they have a tendency to believe in and

lean on authoritarianism. This would be of great use in the study of various factors involved and help us progress towards our goal, true democracy.

The writer of this research paper restricts to the farmer-leaders of the central plain of Thailand, since the farmers who make up seventy eight percent of the total population and have more than three thousand group spread all over the country. The scope of this research paper covers the central plain with ten provinces and three hundred sixty one farmer-groups. Farmer-leaders were chosen for this study because of great difficulties involved in contacting all the individual farmers. Other than that some of the farmer-leaders are also leaders of individual village groups, like many of them are village head-men, the kamnans and such as those who were elected to be leaders of the local rural area. Hence these leaders have a great potency or power in making the majority of the villagers accept their point of view. Therefore a study of the political culture of the farmer-leaders could give a good insight into the political culture of the farmers in general and accept democratic structure or lean towards power structure of authoritarianism.

The people in this paper are divided into two parts, those belonging to the Bangkok province and those belonging to the other nine provinces of the central plain. This is done in order to compare the two groups by taking the factor of domicile as one independent factor of change in out look.

Three hundred and four people were contacted of this study and one hundred forty two of these are from Bangkok province while the rest come from the other nine provinces.

The research is divided into three levels: a). study of text books and papers in order to understand the theory of political culture; b). survey with the questionnaire that the researcher formulates to be used while meeting with the farmer-leaders; c). gathering and analysis of the data got from the

11

survey choosing the key points and putting them in order, using statistical analysis and also putting them both percentage and T-test.

The following are the conclusions of the research:-

1. A fair number of farmer-leaders of central plain accept the democratic way of political government as the best way.
2. There are also a fair number of farmer-leaders in the central plain who prefer authoritarianism to democracy.
3. The percentage of those who prefer democracy to authoritarianism between those leaders from the Bangkok area and those from the other central provinces does not vary significantly. It is fairly high on both side.
4. The percentage of those who prefer democracy to authoritarianism between those leaders living around head-quarters of townships and those from other areas not such, does not vary significantly. It is fairly high on both sides.
5. The percentage of those who prefer democracy to authoritarianism between those leaders who are under thirty five years and those who are over thirty five years does not vary significantly. It is fairly high on both sides.
6. These farmer-leaders who have an education less than 7th standard primary school, more frequently lean towards authoritarianism as the best political form of government than those who have an education more than 7th standard primary school.
7. Those farmer-leaders who also hold a government post more frequently lean towards authoritarianism as the best form of government, than those who do

not hold a government post.

8. The percentage of those who prefer democracy to authoritarianism between those leaders who hold office for more than one year and those who hold office of farmer-leadership for less than one year does not vary significantly. It is fairly high on both sides.

Hence we could come to a general conclusion that the political culture consciousness of the farmer-leaders of the central plain of Thailand is an admixture of ideas ranging from option for free democratic set-up and option for authoritarianism. The crux of the problem comes back; how to conscientise and increase the understanding of democracy while educating people in an understanding of the problems of authoritarianism with socialization process.

กิติกรรมประกาศ

ผลงานวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองของผู้นำกลุ่มเกษตรกรนี้ หากมีส่วนใดที่จะใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยของไทยเราให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น ผู้วิจัยขออุทิศคุณประโยชน์นั้นแก่เกษตรกรทุกท่าน

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างสูงยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ควบคุมงานวิจัย โดยท่านอาจารย์ได้ให้คำแนะนำถึงแนวทางการศึกษาวิธีการศึกษา ตลอดจนการค้นคว้าเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านอาจารย์ได้ให้เวลาอย่างเต็มที่ในการตรวจสอบงานวิจัยเรื่องนี้ จึงทำให้ผลงานวิจัยสำเร็จลุล่วงมาด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ดร.สุจิต บุญบงการ ซึ่งได้ให้คำแนะนำในการศึกษาวิจัย ตลอดจนการออกหนังสือรับรองการวิจัยเพื่อนำไปเสนอแก่นายราชการที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยได้รับความสะดวกมากขึ้น ขอกราบขอบพระคุณ ผศ.แน่น้อย นະมาตร์ ซึ่งได้ให้ความอนุเคราะห์ในการแนะนำและตรวจสอบข้อมูลทางสถิติให้แก่ผู้วิจัยจนกระทั่งงานวิจัยเสร็จเรียบร้อย ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว ซึ่งได้ให้คำแนะนำแนวทางในการศึกษารวมทั้งเอกสารประกอบการวิจัยด้วย และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ทางรัฐศาสตร์ให้แก่ผู้วิจัยจนกระทั่งผู้วิจัยสามารถใช้เป็นความรู้พื้นฐานในการวิจัยครั้งนี้ได้สำเร็จสมความมุ่งหมาย

อย่างไรก็ตาม นอกเหนือจากท่านที่กล่าวมาแล้ว ยังมีผู้ที่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยเหลือให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จ คือ อาจารย์เจิมจันทร์ รัตนกาญจน์ คุณวิกรม รัชชปวงชน คุณเรวดี เกรียงวัฒนศิริ คุณสุพรรณิ จันทรอินทร์ และ คณะซึ่งช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คุณกอบสุข เอี่ยมสุรีย์ และ คุณอรอนงค์ คุปศิริกุล ซึ่งช่วยเหลือในการค้นคว้าเอกสาร ตลอดจนทุก ๆ ท่านที่มีส่วนช่วยเหลืองานของผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

และท่านที่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยให้งานวิจัยนี้สำเร็จเป็นรูปเล่มโดย
เรียบร้อย โดยได้ให้ความอนุเคราะห์ในการจัดพิมพ์ทั้งหมด ทั้งแต่การพิมพ์ต้นร่างและฉบับ
จริง ตลอดจนการพิสูจน์อักษรด้วย คือ คุณจารุวรรณ อานแก้ว คุณเกียรติพันธ์ จันทราปัทย์
คุณจงจิตร มีแก้ว ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

พร้อมกันนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านผู้นำกลุ่มเกษตรกรทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือแก่
ผู้วิจัยเป็นอย่างดียิ่งในการกรอกแบบสอบถาม ตามที่ผู้วิจัยได้จัดเตรียมไปให้ ทำให้ผู้วิจัย
สามารถนำข้อมูลอันมีค่าเหล่านั้นมาทำการวิจัยจนสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์.

นายสมบัติ ช่างชัยวงศ์

17 เมษายน 2521

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ช
กิตติกรรมประกาศ	ฎ
รายการตารางประกอบ	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิหลังและสภาพของปัญหา	4
ความสำคัญของปัญหา	15
จุดประสงค์ของการศึกษาวิจัย	17
ขอบเขตของการศึกษาวิจัย	18
ข้อจำกัดในการศึกษาวิจัย	19
ประโยชน์ของการศึกษาวิจัย	20
นิยามคำ	21
แนวความคิดในการศึกษาวิจัย	22
ลักษณะและบทบาทของผู้นำ	22
ประชาธิปไตยและอำนาจนิยม	25
วัฒนธรรมทางการเมืองและการหลอหลอมทางการเมือง	34
การพัฒนาทางการเมือง	45
การตั้งสมมุติฐาน	51
บทที่ 2 วัฒนธรรมทางการเมืองของไทย	54
ลักษณะของสังคมไทย	54

	วัฒนธรรมทางการ เมืองของไทย	62
	สรุปผลการวิจัย เกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการ เมืองของไทยในอดีต	74
บทที่ 3	ระเบียบวิธีในการศึกษาวิจัย	88
	แนวทางการศึกษาวิจัย	88
	การเลือกหน่วยที่จะศึกษาวิจัย: วิธีการสุ่มตัวอย่าง	90
	การกระจายของประชากร	92
	การสร้างแบบสอบถาม	93
	การทดสอบแบบสอบถาม	97
	การรวบรวมและบันทึกข้อมูล	98
	การวิเคราะห์ข้อมูลสนาม	101
บทที่ 4	การวิเคราะห์ผลการศึกษาวิจัยวัฒนธรรมทางการ เมืองของผู้นำกลุ่มเกษตรกร	104
	ระดับของการมีวัฒนธรรมทางการ เมืองแบบประชาธิปไตย	105
	ระดับของการมีวัฒนธรรมทางการ เมืองแบบอำนาจนิยม	133
	เปรียบเทียบระดับของการมีวัฒนธรรมทางการ เมืองของผู้นำกลุ่มเกษตรกร กับภูมิลำเนา	155
	เปรียบเทียบระดับของการมีวัฒนธรรมทางการ เมืองของผู้นำกลุ่มเกษตรกร กับเขตที่อยู่อาศัย	158
	เปรียบเทียบระดับของการมีวัฒนธรรมทางการ เมืองของผู้นำกลุ่มเกษตรกร กับระดับอายุ	159
	เปรียบเทียบระดับของการมีวัฒนธรรมทางการ เมืองของผู้นำกลุ่มเกษตรกร กับระดับการศึกษา	162
	เปรียบเทียบระดับของการมีวัฒนธรรมทางการ เมืองของผู้นำกลุ่มเกษตรกร กับการมีตำแหน่งทางราชการด้วย	164

เปรียบเทียบระดับของการมีวัฒนธรรมทางการ เมืองของผู้นำกลุ่มเกษตรกร
กับระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งในกลุ่ม

166

บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

171

ขอคนพบ

174

ข้อเสนอแนะ

175

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

ผนวก ก. แบบสอบถาม

ผนวก ข. ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนของประชากรที่ทำการศึกษา

ผนวก ค. รายชื่อกลุ่มเกษตรกรที่ทำการศึกษา

ผนวก ง. ประกาศคณะปฏิบัติ ฉบับที่ 140 และ 141

ประวัติผู้ทำการวิจัย

รายการตารางประกอบ

ตารางที่		หน้า
18.	การมอบอำนาจทุกสิ่งทุกอย่างไว้ที่ผู้นำของผู้นำกลุ่มเกษตรกร	136
19.	การนิยามอำนาจ เค็ดชาคของผู้นำกลุ่มเกษตรกร	138
20.	การโอนนอมยอมจำนวนเคอผู้มีอำนาจของผู้นำกลุ่มเกษตรกร	140
21.	การไม่ยอมรับความเสมอภาคของบุคคลของผู้นำกลุ่มเกษตรกร	142
22.	การนิยมนับถือในตัวบุคคลมากกว่าหลักของเหตุผลของผู้นำกลุ่มเกษตรกร	144
23.	การนับถือระบบอาวุโสของผู้นำกลุ่มเกษตรกร	146
24.	การไม่ยอมรับความแตกต่างในการใช้สิทธิเสรีภาพของบุคคลของผู้นำกลุ่มเกษตรกร	148
25.	กฎระเบียบในค่านิยมแบบเดิมของผู้นำกลุ่มเกษตรกร	150
26.	ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบอำนาจนิยมเป็นรายชื่อทั้งหมดของผู้นำกลุ่ม เกษตรกร	152
27.	เปรียบเทียบระดับการมีวัฒนธรรมทางการเมืองของผู้นำกลุ่มเกษตรกร กับภูมิลำเนา	155
28.	สถิติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน	157
29.	เปรียบเทียบระดับการมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยกับเขตที่อยู่อาศัย	158
30.	เปรียบเทียบระดับการมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยกับระดับอายุ	161
31.	เปรียบเทียบระดับการมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบอำนาจนิยมกับระดับการศึกษา	163
32.	เปรียบเทียบระดับการมีวัฒนธรรมทางการเมืองของผู้นำกลุ่มเกษตรกร ระหว่างผู้นำกลุ่มเกษตรกรที่มีตำแหน่งทางราชการกับไม่มีตำแหน่งทางราชการ	165
33.	เปรียบเทียบระดับการมีวัฒนธรรมทางการเมืองของผู้นำกลุ่มเกษตรกร กับระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง	168

รายการตารางประกอบ

ตารางที่

หน้า

1.	แสดงจำนวนกลุ่มเกษตรกรในเขตจังหวัดภาคกลาง	89
2.	จำนวนประชากรที่ทำกรวิจัยในแต่ละจังหวัดภาคกลาง	92
3.	จำนวนแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้ว	100
4.	ระดับของการมีวัฒนธรรมทางการ เมืองแบบประชาธิปไตย	106
5.	การมีจิตใจที่ทองการปกครองแบบประชาธิปไตยของผู้นำกลุ่มเกษตรกร	108
6.	ความยึดมั่นในความสำคัญคุณค่าและศักดิ์ศรีของบุคคลของผู้นำกลุ่มเกษตรกร	110
7.	ความเชื่อมั่นในความเสมอภาคของบุคคลของผู้นำกลุ่มเกษตรกร	112
8.	การเคารพในสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่นของผู้นำกลุ่มเกษตรกร	114
9.	ความสนใจในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการ เมืองและการปกครอง ของผู้นำกลุ่มเกษตรกร	116
10.	ความสำนึกในหน้าที่ของตนและการมีความเชื่อมั่นในตนเองของผู้นำกลุ่มเกษตรกร	118
11.	การมองโลกในแง่ดีและไว้วางใจผู้อื่นของผู้นำกลุ่มเกษตรกร	120
12.	ความเชื่อมั่นในตัวเจ้าหน้าที่สถาบันทางราชการ และการ เมืองของผู้นำ กลุ่มเกษตรกร	122
13.	การรู้จักวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลของผู้นำกลุ่มเกษตรกร	124
14.	ความเชื่อมั่นในความเสมอภาคของมนุษย์ของผู้นำกลุ่มเกษตรกร	126
15.	การยึดถือหลักการปกครองแบบประชาธิปไตยของผู้นำกลุ่มเกษตรกร	128
16.	ระดับวัฒนธรรมทางการ เมืองแบบประชาธิปไตย เป็นรายชื่อทั้งหมดของผู้นำ กลุ่มเกษตรกร	130
17.	ระดับของการมีวัฒนธรรมทางการ เมืองแบบอำนาจอธิปไตย	134